

Валерій Котенко

18.04.1968 - 04.03.2022

Закатована «Яблунька»

Добровольці з Бучі стали першими жертвами розстрілів на території підприємства «Агробудпостач» по вулиці Яблунській, 144.

Бучанська громада одна з перших прийняла на себе удар загарбників. З початком повномасштабного вторгнення багато місцевих жителів добровільно пішли захищали свій дім, своє місто, свою країну.

У березні 2022-го року місто Буча було окуповане росіянами. В приміщенні «Агробудпостачу», що на Яблунській, 144 був штаб псковських десантників, де вони допитували, катували та вбивали цивільних полонених.

Першими жертвами росіян стали 8 чоловіків, мешканці вулиці Яблунської, які наприкінці лютого створили блокпост, щоб дати відсіч окупанту.

Росіяни схопили їх напередодні у будинку, де ті переховувалися. Зв'язаних бучанців жорстоко допитували й катували. А 4 березня 2022 року розстріляли.

53 роки

18.04.1968 - 04.03.2022

Працював в мережі магазинів «АТБ».

біля будинку Валерія було зведено одне з протитанкових загороджень і укріплено блокпост. Саме він допомагав добровольцям, які чергували на цьому блокпості, приносячи бійцям їжу, гарячу каву та чай, а також ділився з ними теплим одягом.

Валерій ризикуючи власним життям, прихистив у себе в будинку добровольців, які потрапили у вороже оточення.

Нагороджений відзнакою “Почесний громадянин міста Буча” (посмертно).

Похований у місті Бучі на місцевому кладовищі.

У Валерія залишився брат.

Віталій Карпенко

Закатована “Яблунька”

Добровольці з Бучі стали першими жертвами розстрілів на території підприємства “Агробудпостач” по вул. Яблунській, 144.

Бучанська громада одна із перших прийняла на себе удар загарбників. З початком повномасштабного вторгнення багато місцевих жителів добровільно пішли захищати свій дім, своє місто, свою країну.

У березні 2022-го року місто Буча було окуповане росіянами. В приміщенні “Агробудпостачу”, що на Яблунській, 144 псковськими десантниками був організований штаб, де вони допитували, катували та вбивали добровольців та цивільних полонених.

Першими жертвами росіян стали 8 чоловіків, одні із тих, хто першими з моменту повномасштабного вторгнення, пішли тримати оборону по вул. Яблунській.

Росіяни захопили їх напередодні у будинку, де ті переховувалися. Зв’язаних бучанців жорстоко допитували й катували. А 4 березня 2022 розстріляли.

Позовний “Карпуша”

28 років

17.05.1993 - 04.03.2022

Працював будівельником.

Після повномасштабного вторгнення російських військ на територію України одним із перших записався добровольцем в склад Добровольчого формування територіальної оборони міста Буча. З перших днів брав участь у захисті території свого міста, будівництві фортифікаційних споруд, протитанкових загороджень та блокпостів, на яких в подальшому здійснював чергування.

В складі групи добровольців потрапив у полон, 04 березня 2022 року був розстріляний разом з побратимами на території підприємства "Агробудпостач" за адресою: вул. Яблунська 144.

Нагороджений посмертно званням: “Почесний громадянин міста Буча” (посмертно) та “ орденом Добровольця” (посмертно).

Похований у селі Лепесівка, Хмельницької області.

У Віталія залишилися батьки, донька та сестра.

Денис Руденко

Закатована «Яблунька»

Добровольці з Бучі стали першими жертвами розстрілів на території підприємства «Агробудпостач» по вулиці Яблунській, 144.

Бучанська громада одна з перших прийняла на себе удар загарбників. З початком повномасштабного вторгнення багато місцевих жителів добровільно пішли захищали свій дім, своє місто, свою країну.

У березні 2022-го року місто Буча було окуповане росіянами. В приміщенні «Агробудпостачу», що на вул. Яблунській, 144 псковськими десантниками був

організований штаб, де вони допитували, катували та вбивали добровольців та цивільних полонених.

Першими жертвами росіян стали 8 чоловіків, одні із тих, хто першими з моменту повномасштабного вторгнення, пішли тримати оборону по вул. Яблунській.

Росіяни схопили їх напередодні у будинку, де ті переховувалися. Зв'язаних бучанців жорстоко допитували й катували. А 4 березня 2022 розстріляли.

37 років

28.03.1984 - 04.03.2022

Займався ремонтом і діагностикою автомобілів.

Після повномасштабного вторгнення російських військ на території України одним із перших записався добровольцем в склад Добровольчого формування територіальної оборони у м.Буча. З перших днів брав участь у захисті території свого міста, будівництві фортифікаційних споруд, протитанкових загороджень та блокпостів, на яких в подальшому здійснював чергування.

В складі групи добровольців потрапив у полон, а 04 березня 2022 року був розстріляний разом з побратимами на території підприємства «Агробудпостач» за адресою вул. Яблунська 144.

Нагороджений посмертно званням: «Почесний громадянин міста Буча» (посмертно) та «Орденom Добровольця» (посмертно).

Похований у місті Буча на місцевому кладовищі.

У Дениса залишилися батьки, донька та син.

Святослав Туровський

Закатована «Яблунька»

Добровольці з Бучі стали першими жертвами розстрілів на території підприємства «Агробудпостач» по вулиці Яблунській, 144.

Бучанська громада одна з перших прийняла на себе удар загарбників. З початком повномасштабного вторгнення багато місцевих жителів добровільно пішли захищали свій дім, своє місто, свою країну.

У березні 2022-го Буча була окупована росіянами. В приміщенні «Агробудпостачу», що на Яблунській, 144 псковськими десантниками був організований штаб, де вони допитували, катували та вбивали добровольців та цивільних полонених.

Першими жертвами росіян стали 8 чоловіків, одні із тих, хто першими з моменту повномасштабного вторгнення, пішли тримати оборону по вул. Яблунській.

Росіяни схопили їх напередодні у будинку, де ті переховувалися. Зв'язаних бучанців жорстоко допитували й катували. А 4 березня розстріляли.

35 років

23.02.1987-04.03.2022

Працював оператором клейового устаткування Поліграфічного підприємства «Ротекс».

Після повномасштабного вторгнення російських військ на території України одним із перших записався добровольцем в склад Добровольчого формування територіальної оборони у м.Буча. З перших днів брав участь у захисті території свого міста, будівництві фортифікаційних споруд, противотанкових загороджень та блокпостів, на яких в подальшому здійснював чергування.

В складі групи добровольців потрапив у полон, а 04 березня 2022 року був розстріляний разом з побратимами на території підприємства «Агробудпостач» за адресою вул. Яблунська 144.

Нагороджений посмертно званням: «Почесний громадянин міста Буча»(посмертно), «Орденм Добровольця» (посмертно).

Похований на місцевому кладовищі у селищі Немішаєво.

У Святослава залишилися донька, батько та дві сестри.

Анатолій Прихідько

Закатована «Яблунька»

Добровольці з Бучі стали першими жертвами розстрілів на території підприємства «Агробудпостач» по вулиці Яблунській, 144.

Бучанська громада одна з перших прийняла на себе удар загарбників. З початком повномасштабного вторгнення багато місцевих жителів добровільно пішли захищали свій дім, своє місто, свою країну.

У березні 2022-го року місто Буча було окуповане росіянами. В приміщенні «Агробудпостачу», що на Яблунській, 144 псковськими десантниками був організований штаб, де вони допитували, катували та вбивали добровольців та цивільних полонених.

Першими жертвами росіян стали 8 чоловіків, одні із тих, хто першими з моменту повномасштабного вторгнення, пішли тримати оборону по вул. Яблунській.

Росіяни захопили їх напередодні у будинку, де ті переховувалися. Зв'язаних бучанців жорстоко допитували й катували. А 4 березня розстріляли.

38 років

22.07.1983-04.03.2022

Позивний: «Малий»

Займався підприємницькою діяльністю у сфері дизайну, проектування та виготовлення меблів.

Після повномасштабного вторгнення російських військ на території України одним із перших записався добровольцем в склад Добровольчого формування територіальної оборони у м.Буча. З перших днів брав участь у захисті території свого міста, будівництві фортифікаційних споруд, противотанкових загороджень та блокпостів, на яких в подальшому здійснював чергування.

В складі групи добровольців потрапив у полон, а 04 березня 2022 року був розстріляний разом з побратимами на території підприємства “Агробудпостач” за адресою вул. Яблунська 144.

Нагороджений посмертно званням: “Почесний громадянин міста Буч” (посмертно) та «Орденom Добровольця» (посмертно).

Похований у місті Буча на кладовищі, по вулиці Яблунська.

У Анатолія залишилися дружина, та дві доньки.

Андрій Дворніков

Закатована “Яблунька”

Добровольці з Бучі стали першими жертвами розстрілів на території підприємства “Агробудпостач” по вул. Яблунській, 144.

Бучанська громада одна із перших прийняла на себе удар загарбників. З початком повномасштабного вторгнення багато місцевих жителів добровільно пішли захищати свій дім, своє місто, свою країну.

У березні 2022-го місто Буча було окуповане росіянами. В приміщенні “Агробудпостачу”, що на Яблунській, 144 псковськими десантниками був організований штаб, де вони допитували, катували та вбивали добровольців та цивільних полонених.

Першими жертвами росіян стали 8 чоловіків, одні із тих, хто першими з моменту повномасштабного вторгнення, пішли тримати оборону по вул. Яблунській.

Росіяни захопили їх напередодні у будинку, де ті переховувалися. Зв'язаних бучанців жорстоко допитували й катували. А 4 березня розстріляли.

Позивний «Сумрак»

31 рік

23.11.1990 - 04.03.2022

Андрій працював в компанії «Goodwine» на посаді водія-експедитора.

2015-2016 роках - Учасник АТО.

Після повномасштабного вторгнення російських військ на територію України одним із перших записався добровольцем в склад Добровольчого формування територіальної оборони міста Буча. З перших днів брав участь у захисті території свого міста, будівництві фортифікаційних споруд, протитанкових загороджень та блокпостів, на яких в подальшому здійснював чергування.

В складі групи добровольців потрапив у полон, 04 березня 2022 року був розстріляний разом з побратимами на території підприємства "Агробудпостач" за адресою: вул. Яблунська, 144.

Нагороджений посмертно званнями: "Почесний громадянин міста Буча" (посмертно), "Почесний громадянин міста Ірпінь" (посмертно), медаллю "За оборону рідної держави" (посмертно) та "Орденom Добровольця" (посмертно).

Похований на Алеї Героїв у місті Буча.

У нього залишилися: цивільна дружина, син, батьки, сестра та бабуся.

Андрій Матвійчук

Закатована «Яблунька»

Добровольці з Бучі стали першими жертвами розстрілів на території підприємства «Агробудпостач» по вулиці Яблунській, 144.

Бучанська громада одна з перших прийняла на себе удар загарбників. З початком повномасштабного вторгнення багато місцевих жителів добровільно пішли захищали свій дім, своє місто, свою країну.

У березні 2022-го року місто Буча була окуповане росіянами. В приміщенні «Агробудпостачу», що на вул. Яблунській, 144 псковськими десантниками був організований штаб, де вони допитували, катували та вбивали добровольців та цивільних полонених.

Першими жертвами росіян стали 8 чоловіків, одні із тих, хто першими з моменту повномасштабного вторгнення, пішли тримати оборону по вул. Яблунській.

Росіяни захопили їх напередодні у будинку, де ті переховувалися. Зв'язаних бучанців жорстоко допитували й катували. А 4 березня 2022 року розстріляли.

37 років

03.06.1984

04.03.2022

«Лясик»

Працював в службі безпеки ТОВ «Епіцентр К».

Після повномасштабного вторгнення російських військ на території України одним із перших записався добровольцем в склад Добровольчого формування територіальної оборони у м.Буча

Був розвідником в складі невеликої розвідувальної групи, в задачі якої входило збір оперативної інформації про знаходження і пересування ворожої техніки і сил на підступах до Бучі.

В складі групи добровольців потрапив у полон, а 04 березня 2022 року був розстріляний разом з побратимами на території підприємства “Агробудпостач” за адресою вул. Яблунська 144.

Нагороджений посмертно званням: “Почесний громадянин міста Буча” (посмертно) та «Орденom Добровольця» (посмертно).

Похований у місті Буча на місцевому кладовищі.

У Андрія залишилися дружина, донька та син.

Андрій Вербовий

55 років

24.06.1966 - 04.03.2022

Закатована «Яблунька»

Добровольці з Бучі стали першими жертвами розстрілів на території підприємства «Агробудпостач» по вулиці Яблунській, 144.

Позивний «Верба»

Вербовий Андрій Олексійович народився, навчався в школі та проживав все своє життя у місті Буча.

Закінчив морехідну школу в місті Одеса.

З 1990 по 2002 роки працював в Державному департаменті морського та річкового флоту України моряком дальнього плавання на вантажних судах.

Останні вісім років працював верстатником у відділенні “Форматно-розкрийна дільниця” ТОВ “Нова Лінія” міста Буча.

Після повномасштабного вторгнення російських військ на територію України 25 лютого 2022 року записався добровольцем в склад Добровольчого формування територіальної оборони у міста Буча. З перших днів брав участь в облаштуванні блокпостів, захисті території свого міста.

04 березня 2022 року був розстріляний та страчений разом з побратимами на території підприємства “Агробудпостач” за адресою вул. Яблунська, 144.

Нагороджений посмертно званням “Почесний громадянин міста Буча”(посмертно) та “Орденom Добровольця” (посмертно).

Похований у місті Буча на місцевому кладовищі.

У Андрія залишилися дружина та син.